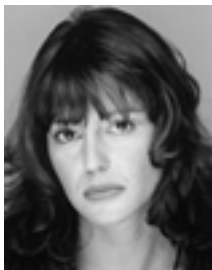

Да ли је и Хашим Тачи добио свој валентински дар?

Пише: Драгана Кањевац
недеља, 17 фебруар 2008 23:23

- о поклонима и љубави -

Колико је Дан заљубљених озбиљан бизнис угоститеља, цвећара, парфемџија и посластичара, може да потврди свако ко се 14. фебруара задесио у некој од западних метропола. Њујоршки угоститељи дотичног дана буквално накрцавају ресторане специјалним столовима за двоје. Гомила парова, срећних што уопште имају резервацију, пристаје на све неудобности малог простора зарад романтичне вечере уз свеће и цвеће које је брало и паковало на стотине вредних Колумбијки.

Српски одједи и реаговања на Дан заљубљених су, као у увек, нешто посебно. Док по новинама тражимо вести о томе јесу ли се Ови наши договорили, хоће ли да пукне нека нова брука или бомба, и шта ће бити после недељног ватромета у Приштини, нестварно делују рекламе за брусхалтере од 100 евра, халтере и парфеме “којих ниједној жени никад није доста”, како нам поручују новински мудраци. Или : “изађите из клишеа, поклоните нешто изузетно: мушкарци воле да добију нови модел мобилног телефона, на пример.” Ко то може да купи, питате се ви. Зна се – транзициони одликаши, невина деца постсоцијалистичких хајдука, срећни намештеници страних банака, спонзори за своје ВИП миљенице, није да нема муштерија. Већински, измучени Срби, и иначе недовољно вични култури поклањања (осим у граничним ситуацијама као што су рођење детета или свадба), заиста нису стигли до тако високог нивоа потрошње – по цени од једног бодија или “врхунске колекције за негу тела” може да се (огревом) греје целу зиму, и Баба Марту да прегура...

Валентин је наишао на заиста мршаве српске прилике. Један београдски пар добио је на телефонском квизу наградно ноћење у елитном градском хотелу. По подне уочи одласка провели су у прављењу сендвича јер је у “награду” урачунат попуст од десет одсто на вечеру, која иначе кошта 100 евра!

Да ли је и Хашим Тачи добио свој валентински дар?

Пише: Драгана Кањевац
недеља, 17 фебруар 2008 23:23

Главни аргумент заговорника Дана заљубљених је да је реч о позитивном и племенитом осећању као што је љубав, и да није никад наодмет да се љубављу бавимо. Са тим се није сложила управа једног колеџа у Стокхолму која је забранила продају ружа на дан Светог Валентина да се тинејџери у које нико није заљубљен не би осетили запостављенима. “Престали смо да продајемо руже јер би их неки ученици могли добити на десетине, а други ниједну”, објаснили су. Слично изјашњавање “пало” је међу београдским првацима – одговарајућег дана тема часова била је љубав, а спроведена је и неформална анкета о томе “ко се коме допада”. Можда је, поводом те анкете, ипак требало нешто да питају управника шведског колеџа.

Иако је већ и пословично обавештеним врапцима јасно да је Дан заљубљених потрошачка шећерлема, некако су сумњиви мотиви критичара ових празника: те то није “наша традиција”, те нема везе са љубављу – значи ли то да ови znalци неће да се отворе за поклон или да немају коме да га дају? Значи – најчешће.

Дало би се квазитеоретисати о мудрому Србину који не купује увозну маглу; о “племенитом дивљаку”, којег ће од цивилизацијске декаденције спасти сопствена заосталост и сиромаштво – али ништа од тога. Све лоше стране савремене цивилизације спремно смо приграбили, једино нам добробити измичу. Можда јесмо дивљи, али мудри и племенити....

А уколико у Тачијев кабинет, као што је најављено, од понедељка стигну валентински дарови из западноевропских метропола, требаће нам сва мудрост света – овако посвађаним, невољеним и незаљубљеним.